
Onderwerp	Datum	11 september 2012
Vaststelling bestemmingsplan "Mengvoederbedrijf Nijsen Granico Veulen"	Pagina	1 van 1

De raad van Venray,

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 10 juli 2012 (Gemeenteblad 2012, nr. 339);

dat het ontwerp bestemmingsplan "Mengvoederbedrijf Nijsen Granico Veulen" met ingang van 30 maart 2012 tot en met 10 mei 2012 voor een ieder ter inzage heeft gelegen;

dat gedurende die periode een tweetal zienswijzen omtrent het ontwerp bestemmingsplan naar voren is gebracht;

gelezen over de behandeling van die zienswijzen de door burgemeester en wethouders ingenomen standpunten, zoals verwoord in de nota zienswijzen, waarvan de overwegingen worden overgenomen en als hier ingelast moeten worden beschouwd;

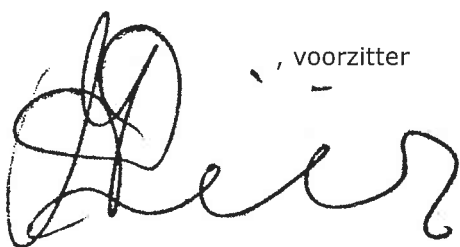
gezien het advies van de commissie Ruimte van 21 augustus 2012;

gelet op het bepaalde in de Wet ruimtelijke ordening;

besluit:

1. De zienswijzen ontvankelijk te verklaren en deels gegrond en deels ongegrond te verklaren overeenkomstig de overwegingen als opgenomen in de beoordeling van zienswijzen dat als separate bijlage deel uitmaakt van het bestemmingsplan.
2. Het bestemmingsplan "Mengvoederbedrijf Nijsen Granico Veulen" (NL.IMRO.0984.BP10001) op grond van het bepaalde in artikel 3.8 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) gewijzigd ten opzichte van het ontwerpplan vast te stellen, overeenkomstig het advies van het college en de daarbij behorende stukken.
3. Besluiten dat geen exploitatieplan wordt vastgesteld in de zin van artikel 6.12, tweede lid Wro.

Aldus besloten in de openbare vergadering van 11 september 2012.

, voorzitter

, raadsgriffier

4 juni 2012

Nota zienswijzen bestemmingsplan "Mengvoederbedrijf Nijssen Granico Veulen"

Nota zienswijzen bestemmingsplan "Mengvoederbedrijf Nijsen Granico"

Gemeente Venray
Postbus 500
5800 AM Venray

Inhoud

Hoofdstuk 1	Inleiding
Hoofdstuk 2	Zienswijze
Hoofdstuk 3	Procedure

Hoofdstuk 1   Inleiding

In deze nota worden de resultaten van de ter inzage legging van het ontwerp bestemmingsplan "Mengvoederbedrijf Nijsen Granico" uiteengezet. Er zijn twee zienswijzen binnengekomen tegen het ontwerp bestemmingsplan. Deze zienswijzen zijn binnen de daartoe gestelde termijn naar de gemeente verzonden en dus ontvankelijk.

In hoofdstuk 2 volgt de inhoudelijke behandeling van deze zienswijzen. De reactie wordt (waar mogelijk samengevat) weergegeven en van een gemeentelijk standpunt voorzien. Daarbij is aangegeven of en in hoeverre de reactie tot aanpassing van het vast te stellen bestemmingsplan leidt.

In hoofdstuk 3 volgt een korte uiteenzetting van het vervolg van de procedure van het bestemmingsplan.

Hoofdstuk 2   Zienswijzen

Het ontwerp bestemmingsplan heeft ter inzage gelegen van vrijdag 30 maart 2012 tot en met donderdag 10 mei 2012. In deze periode was het voor een ieder mogelijk om zienswijzen in te dienen tegen het plan. Hieronder zijn de zienswijzen – waar mogelijk - puntsgewijs samengevat.

Gedurende deze termijn zijn twee schriftelijke reacties binnengekomen:

- Zienswijze 1: mr. drs. P.A.M. van Hoef van Van der Putt advocaten namens Nijsen/Granico B.V.
- Zienswijze 2: mr. drs. A.M. Engelen van GH advocaten namens de heer W. Holtermans, Veulenseweg 23, 5814 AA te Veulen.

Zienswijze 1

Van der Putt advocaten namens Nijsen/Granico B.V.

Reacties

Gedeputeerde Staten hebben bij besluit van 20 december 2011 de revisievergunning voor de nieuwe fabriek van Nijsen Granico verleend. Onder 4.9 Geluid respectievelijk onder 4.9.2 Best beschikbare technieken op bladzijde 18 staat het volgende: 'In paragraaf 8.2 van het akoestisch rapport staan geluidreducerende maatregelen beschreven die alsnog genomen kunnen worden. Het betreft hier maatregelen zoals het plaatsen van geluidschermen. Deze maatregelen moeten na het van kracht worden van de vergunning binnen drie maanden worden uitgevoerd.'

Uitzondering hierop is het plaatsen van een geluidscherm op de zuidelijke dakrand van de foodfabriek. Deze maatregel moet uiterlijk 1 januari 2013 uitgevoerd zijn. Voor het uitvoeren van de geluidreducerende maatregelen wordt een vergunningsvoorschrift opgenomen.'

De regels van het ontwerp bestemmingsplan (artikel 4 Bedrijf / 4.2 Bouwregels) staan de plaatsing van het geluidscherm niet toe. De foodfabriek zelf zonder het geluidscherm heeft immers al een hoogte van 9 m. en het scherm is geen 'ondergeschikt bouwdeel' als bedoeld in artikel 4.2.2 onder f van de eerdergenoemde regels. In artikel 4.2.2 onder e van de regels (bouwwerken, geen gebouwen zijnde) zou daarom 'geluidscherm op de foodfabriek / max. 12 m.' opgenomen moeten worden.

Het geluidscherm kan aan de hand van de nadere eisen van het bestemmingsplan, stedenbouwkundig worden ingepast.

Standpunt gemeente:

Ad 1)

Hetgeen reclamant over het geluidscherm aanvoert, is correct. Dit wordt ook bevestigd door pagina 64 van het akoestisch onderzoek van de milieuvergunning (kenmerk: 2006138.R01): 'Ter verdere verlaging van het geluidniveau naar de omgeving toe is de invloed nagegaan van een 3 m. hoog geluidscherm op de dakrand van de recyclinghal. Door dit scherm wordt het geluid vanaf de dakbronnen van de recyclinghal extra gereduceerd.'

De bouwregels zullen zodanig worden aangepast, dat het eerdergenoemde geluidscherm alsnog ruimtelijk mogelijk wordt gemaakt. Hiervoor zal (net als bij de geluidwal) ook een voorwaardelijke verplichting worden opgenomen.

Voor de situering van het geluidscherm wordt in het akoestisch onderzoek verwezen naar figuur 4. Dit figuur is opgenomen in eerdergenoemd akoestisch onderzoek.

Het is echter gewenst dat de situering van dit geluidscherm stedenbouwkundig acceptabel wordt geplaatst. Dit kan bijvoorbeeld betekenen dat de situering van het geluidscherm - in afwijking van voornoemd figuur 4 - enigszins van de dakrand wordt "teruggezet", zodat de uitstraling minder kolossaal is.

Randvoorwaarde is natuurlijk dat de situering geen afbreuk mag doen aan de beoogde akoestische afscherming. Dat is overigens ook de verwachting, omdat het geluidscherm op die wijze immers dichterbij de geluidbron komt te staan.

Zoals reclamant terecht opmerkt, kan voor de situering van het geluidscherm de nadere eisen van het bestemmingsplan worden gebruikt (artikel 4.3 van de regels). Met de

omgevingsvergunning voor bouwen zal het stedenbouwkundig aspect daarom nog nader met de initiatiefnemer moeten worden afgestemd.

Conclusie:

De zienswijze is gegrond.

- Zienswijze 2: mr. drs. A.M. Engelen van GH advocaten namens de heer W. Holtermans, Veulenseweg 23, 5814 AA te Veulen.

Zienswijze 2

GH advocaten namens de heer W. Holtermans.

Reacties

1. *Volgens reclamant had op het bestemmingsplan inspraak verleend moeten worden, omdat de onderhavige kwestie maatschappelijk gevoelig is.*
2. *Verder plaatst reclamant vraagtekens bij de totstandkoming van het bestemmingsplan in relatie tot de lopende handhavingszaak met betrekking tot Nijsen Granico. Op 4 januari 2012 hebben burgemeester en wethouders immers besloten om een handhavingsverzoek van reclamant toe te wijzen (kenmerk hhj1000116). Vervolgens moest Nijsen Granico – op straffe van een dwangsom – een aantal bouwwerken verwijderen. De begunstigingstermijn hiervoor liep tot en met 28 maart 2012. In de brief van het college werd ook aangegeven dat de illegale bouwwerken binnen een nieuw bestemmingsplan zou worden ingepast, maar dat er nog geen sprake was van een concreet zicht op legalisatie. Op 27 maart 2012 besluiten burgemeester en wethouders de onderhavige begunstigingstermijn te verlengen met acht weken. Op diezelfde dag besluit het college ook het ontwerp bestemmingsplan "mengvoederbedrijf Nijsen Granico Veulen" vast te stellen. Reclamant is van mening dat de plotselinge soepele afwikkeling van deze kwestie in samenwerking met het bedrijf is gebeurd en louter om hem een hak te zetten.*
3. *Reclamant twijfelt of er bestuurlijk vooroverleg is geweest in de zin van artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening (hierna: Bro).*
4. *In de toelichting bij het ontwerp bestemmingsplan ontbreekt een beschrijving van de wijze waarop burgers en maatschappelijke organisaties bij de voorbereiding van het bestemmingsplan zijn betrokken (in de zin van artikel 3.1.6 Bro).*
5. *Parallel aan de onderhavige bestemmingsplanprocedure loopt er ook nog een beroepsprocedure tegen de milieuvergunning, die op 20 december 2011 aan Nijsen Granico is verleend. De milieuvergunning is daarom nog niet onherroepelijk, zodat daar nog niet op vooruitgelopen mag worden.*

6. *De fabriek van Nijsen Granico had eigenlijk op een industrieterrein moeten liggen. Er is niet zorgvuldig onderzocht of het verplaatsen van het bedrijf daadwerkelijk tot de mogelijkheden behoort.*
7. *Volgens reclamant wordt in het ontwerp bestemmingsplan alleen gekeken naar de economische belangen van het bedrijf en niet naar de belangen van de omwonenden. Reclamant vreest dat door de bouwmogelijkheden in dit ontwerp bestemmingsplan de overlast alleen maar zal toenemen.*
8. *De beoogde bouwwerken passen niet in de landelijke omgeving.*
9. *Volgens de planregels zijn bouwwerken binnen het hele bestemmingsplan toegestaan. Op deze wijze kunnen er meer silo's worden geplaatst. Reclamant ziet liever dat de bouwmogelijkheden hiervoor worden beperkt tot de achterkant van het bedrijf (niet de straat- of oostkant).*
10. *Verder zou reclamant graag zien dat er een geluidscherm aan de zuidoostzijde van het bedrijf komt.*
11. *Op grond van het Bro moet in het plan ook de wijze worden aangegeven waarop rekening is gehouden met overige waarden van de in het plan begrepen gronden en de verhouding tot het aangrenzende gebied.*
12. *Volgens reclamant komt door het vaststellen van dit bestemmingsplan het woon- en leefklimaat voor de omliggende woningen in het geding. Reclamant ondervindt nu al geluidshinder van het bedrijf. Voor de onderbouwing van de geluidsaspecten in het onderhavig bestemmingsplan zijn dezelfde akoestische rapporten gebruikt als bij de milieuvergunning. Tegen de milieuvergunning heeft reclamant ook beroep aangetekend. In die beroepszaak heeft reclamant ook aangevoerd dat de geluidsrapporten onzorgvuldig zijn.*
13. *Het geluidsrapport dat als bijlage bij het ontwerp bestemmingsplan is gevoegd dateert van 28 april 2008 en is dus een oud rapport.*
14. *Anders dan de toelichting van het bestemmingsplan aangeeft, is het onderhavig bedrijf een 'grote lawaaimaker' in de zin van het Besluit omgevingsrecht.*
15. *Reclamant vindt het onterecht dat in het ontwerp bestemmingsplan een 'doorkijkje naar 2020 wordt gemaakt'. Dit komt niet overeen met de situatie die in de milieuvergunning is bekeken. Uit dit 'doorkijkje' blijkt dat het bedrijf van plan is om in de toekomst nog meer geluid te produceren dan nu is aangevraagd en vergund door Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg.*
16. *Er is niet gekeken naar de gevolgen van het plan voor het plaatselijke verkeer.*
17. *De financiële uitvoerbaarheid is in het geding. Er is geen grondexploitatieplan vastgesteld noch een anterieure overeenkomst ondertekend. Dit is strijdig met artikel 6.12 Wro.*
18. *Volgens reclamant daalt de waarde van zijn perceel door dit ontwerp bestemmingsplan (belemmering uitzicht). Er zal daarom een planschadeclaim worden ingediend.*

Standpunt gemeente:

Ad. 1.

Vanuit het oogpunt van de reclamant is het (wellicht) voorstelbaar dat hij het onderhavige ontwerp bestemmingsplan gevoelig noemt en dat er daarom inspraak verleend had moeten worden, omdat hij omwonende van het bedrijf Nijssen Granico is.

Alleen heeft de raad op 4 november 2008 besloten dat er geen inspraak meer wordt verleend bij bestemmingsplannen. De bevoegdheid om toch bij politiek of maatschappelijk gevoelige ruimtelijke besluiten inspraak te verlenen is sindsdien ook gedelegeerd aan burgemeester en wethouders. Wanneer deze besluiten echter politiek of maatschappelijk gevoelig zijn, blijft natuurlijk een moeilijk te kwalificeren kwestie.

Feit is wel dat er hier sprake is van een historisch gegroeide bedrijfssituatie en net als ieder ander bedrijf, moet dit bedrijf ook ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden krijgen, zolang de wettelijke eis van een 'goede ruimtelijke ordening' in acht wordt genomen.

Er is dus geen sprake van een geheel nieuwe ontwikkeling, waarbij nog eens de locatie ter discussie moet staan. Het plan is immers niet planMER-plichtig, zodat een alternatievenonderzoek (ook wel: locatieonderzoek) niet aan de orde is.

Strikt genomen voorziet het onderhavig bestemmingsplan alleen in de noodzakelijke uitbreidingen van het bedrijf. En deze uitbreidingen (an sich) van het onderhavig bedrijf stuiten niet op (brede) politieke of maatschappelijke weerstand.

Gelet op het bovenstaande heeft het college daarom besloten om geen extra inspraakronde te houden.

Hier komt nog bij dat bij de onderhavige uniforme openbare voorbereidingsprocedure iedereen in de gelegenheid wordt gesteld om zijn of haar zienswijze naar voren te brengen. Dit is wettelijk verplicht. Dat geldt echter niet (meer) voor het bieden van inspraak. Dat is geen verplicht onderdeel meer van een bestemmingsplanprocedure.

Conclusie:

De zienswijze is ongegrond.

Ad. 2.

Ten tijde van het (primaire) besluit op het handhavingsverzoek was er nog geen (juridische) reden om op basis van concreet zicht op legalisatie het verzoek af te wijzen. Dit verklaart het besluit van het college op 4 januari 2012.

In dit handhavingsbesluit is – zoals gebruikelijk – een begunstigingstermijn opgenomen. Zowel dit primaire besluit (met de opgenomen begunstigingstermijn) als het besluit om de begunstigingstermijn te verlengen zijn voor reclamant (die in de handhavingszaak een belanghebbende is) voor bezwaar- en beroep vatbaar. Bezwaren hiertegen moeten dan ook in die procedures op tafel worden gelegd.

Parallel aan het bovenstaand traject heeft de initiatiefnemer een bestemmingsplanprocedure geïnitieerd met – onder meer - als doel de zaken die zonder vergunning zijn gerealiseerd zodanig te regelen dat deze zaken ook voldoen aan een goede ruimtelijke ordening.

Daarnaast worden via het instrument van het bestemmingsplan ook maatregelen opgelegd om geluidsoverlast zoveel mogelijk te beperken en zaken waar mogelijk landschappelijk in te passen. Dit gaat ook gepaard met een voorwaardelijke verplichting.

Het is natuurlijk niet de bedoeling om met de onderhavige bestemmingsplanprocedure reclamant een hak te zetten. Net als ieder ander besluit van de gemeente, is een bestemmingsplan en een bestemmingsplanprocedure immers aan allerlei regels en algemene beginselen van behoorlijk bestuur gebonden, die moeten voorkomen dat de besluitvorming op een onrechtmatige wijze plaatsvindt.

Conclusie:

De zienswijze is ongegrond.

Ad. 3.

Zoals in de toelichting van het bestemmingsplan is verwoord (pagina 78), is er wel – waar noodzakelijk - bestuurlijk vooroverleg geweest.

Conclusie:

De zienswijze is ongegrond.

Ad. 4.

In 2005 is met de invoering van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure (afdeling 3.4 Awb), die ook bij bestemmingsplanprocedures van toepassing is, de in de oude Wet op de Ruimtelijke Ordening voorgeschreven inspraakprocedure komen te vervallen. Reden hiervoor is dat de inspraakprocedure door de wetgever als een doublure werd gezien ten opzichte van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure.

Maar burgemeester en wethouders kunnen wel bij politieke of maatschappelijk gevoelige kwesties besluiten een voorontwerp bestemmingsplan voor inspraak ter inzage te leggen. Als hiervan sprake is, zal daarvan (conform artikel 3.1.6 Bro) in de plantoelichting verantwoording moeten worden gedaan.

Aangezien het college er niet voor heeft gekozen om voor dit bestemmingsplan een inspraakronde te houden (zie eerder beschreven standpunt bij ad. 1), is een verantwoording in de zin van artikel 3.1.6 Bro niet aan de orde.

Conclusie:

De zienswijze is ongegrond.

Ad. 5.

Dat de milieuvergunning van Nijsen Granico nog niet onherroepelijk is, laat onverlet dat parallel aan deze procedure, een bestemmingsplanprocedure kan lopen. De onderhavige milieuvergunning is sowieso nog een milieuvergunning in de zin van de Wet milieubeheer. Dit betekent dat het bestemmingsplan geen toetsingscriterium was/is.

Conclusie:

De zienswijze is ongegrond.

Ad. 6.

Zoals al eerder vermeld, is er hier sprake van een historisch gegroeide bedrijfssituatie en niet van een geheel nieuwe situatie. In het onderhavige bestemmingsplan zijn alleen ontwikkelingsmogelijkheden van Nijsen Granico aan de orde. Het plan zelf is daarmee niet planMER-plichtig, waarmee Nijsen Granico met een alternatievenonderzoek (ook wel: locatieonderzoek) een eventuele geschiktere (in ruimtelijk opzicht) locatie had moeten gaan zoeken.

Toch heeft Nijsen Granico (vrijwillig dus) in het verleden onderzocht of verplaatsing van (een deel van) het bedrijf naar een andere locatie (Bedrijventerreinen in Venray of in Horst aan de Maas) mogelijk was. De historisch gegroeide situatie heeft Nijsen Granico echter weerhouden van een bedrijfsverplaatsing. Het bedrijf heeft een sterke binding met de bedrijfslocatie en directe omgeving. Daarnaast komen alle medewerkers uit de directe omgeving.

Verder is verplaatsing vanuit bedrijfseconomische redenen niet mogelijk. Het inrichten van een nieuwe locatie (aankoop locatie, bouwen bedrijfsgebouwen), transport van grondstoffen, brengt meer kosten met zich mee dan baten.

Ook is het splitsen van het mengvoederbedrijf uit efficiency niet mogelijk (nieuw te realiseren zaken elders situeren, bijvoorbeeld op een separaat bedrijventerrein). Het splitsen van het bedrijf zou te hoge logistieke kosten met zich meebrengen en daarnaast is het beheer, kwaliteitscontrole en aansturing op één locatie gemakkelijker.

Twee verschillende locaties zou ook betekenen dat voor twee locaties allerlei voorzieningen dienen te worden getroffen, die in de huidige situatie al aanwezig zijn (facilitair, kantine, materieel en dergelijke).

Kortom, er is door Nijsen Granico op vrijwillige basis bekeken of een bedrijfsverplaatsing een reële optie is. Dat blijkt dus niet het geval te zijn. Een locatieonderzoek, waarbij niet alleen bedrijfsafwegingen, maar ook ruimtelijke en milieuafwegingen aan bod komen, was en is voor het onderhavig bestemmingsplan niet aan de orde.

Conclusie:

De zienswijze is ongegrond.

Ad. 7.

Zoals elk bestemmingsplan, moet ook het onderhavig bestemmingsplan voldoen aan de wettelijke eis van een 'goede ruimtelijke ordening' (artikel 3.1 Wet ruimtelijke ordening). Hierbij valt ook de zorg voor een goed woon- en leefklimaat onder. In de toelichting van het bestemmingsplan is daarom uitvoerig onderbouwd (waar nodig met onderzoeken) dat het bestemmingsplan voldoet aan deze wettelijke eis. Er is dus ook naar de belangen van de omwonenden (goed woon- en leefklimaat) gekeken.

Conclusie:

De zienswijze is ongegrond.

Ad. 8.

Zoals uitvoerig in paragraaf 5.4 van de toelichting van het bestemmingsplan is verwoord wordt het onderhavig bedrijfsterrein aan alle zijden met groen afgeschermd (met bestaande beplantingen, compensatieverplichtingen en inpassingsmaatregelen), waardoor de bedrijfsontwikkelingen ook een positieve uitwerking op het landschap hebben. De landschappelijke maatregelen zijn passend in de omgeving en een versterking voor het beeklandschap.

Om deze compensatie en inpassing planologisch zeker te stellen zijn de betrokken gebieden bestemd als 'Natuur' of 'Waarde – Houtopstanden en houtwallen'. Ook zijn deze maatregelen geborgd door een voorwaardelijke verplichting in de regels op te nemen voor de aanleg en instandhouding van de landschappelijke inpassing. Ontwikkelingen op het bedrijfsterrein zijn dan niet toegestaan zolang de landschappelijke inpassing niet gerealiseerd is.

Verder is in de reeds ondertekende anterieure overeenkomst bepaald, dat Nijsen Granico verplicht is de duurzame kwaliteitsverbetering in het landelijk gebied te realiseren, als ook de compensatieverplichting op basis van de Boswet en de landschappelijke inpassingverplichting na te komen, zoals vastgelegd in het onderhavig bestemmingsplan.

Ten slotte zullen de omgevingsvergunningen voor bouwen ook getoetst worden aan de welstandseisen.

Conclusie:

De zienswijze is ongegrond.

Ad. 9.

Volgens artikel 4.2 van de regels van het bestemmingsplan wordt de situering van bouwwerken (geen gebouwen zijnde) gereguleerd / beperkt door het bestemmingsvlak. Deze bouwwerken zijn dus niet binnen het hele bestemmingsplan toegestaan.

Verder zijn de mogelijkheden voor het plaatsen van bouwwerken begrensd door een maximaal bebouwingspercentage en bouwhoogten.

Conclusie:

De zienswijze is ongegrond.

Ad. 10.

In paragraaf 5.2.3 van de toelichting van het bestemmingsplan (in combinatie met de akoestische onderzoeken) is uitvoerig gemotiveerd dat de planologische mogelijkheden van het onderhavig bestemmingsplan geen zodanige geluidemissie creëren dat er sprake is van een onaanvaardbaar woon- en leefklimaat. Hiervoor worden ook de nodige geluidsreducerende maatregelen getroffen.

Het is echter niet duidelijk noch onderbouwd waarom reclamant nog een geluidscherm aan de zuidoostzijde van het bedrijf verlangd en wat dit nog zou toevoegen aan de geluidsmaatregelen die al worden getroffen.

Conclusie:

De zienswijze is ongegrond.

Ad. 11.

Anders dan reclamant stelt, maar verder niet onderbouwd, is in de toelichting en de daarbij behorende onderzoeken van het bestemmingsplan aangegeven op welke wijze rekening is gehouden met de waarden van de in het plan begrepen gronden en de verhouding tot het aangrenzen gebied.

Conclusie:

De zienswijze is ongegrond.

Ad. 12.

Reclamant geeft in de onderhavige procedure niet aan waarom de geluidsrapporten onzorgvuldig zijn. Dit staat nog los van het feit dat het akoestisch onderzoek van 3 februari 2011 (rapportnummer 2010123.R02) wel degelijk is opgesteld ten behoeve van het onderhavig bestemmingsplan. Reclamant geeft echter niet aan welke bezwaren (onderbouwd met een deskundig tegenadvies) reclamant hiertegen heeft.

Conclusie:

De zienswijze is ongegrond.

Ad. 13.

De geluidsrapporten dateren van 3 februari 2011 en zijn dus zeker niet gedateerd te noemen.

Conclusie:

De zienswijze is ongegrond.

Ad. 14.

In bijlage 1, onderdeel D van het Besluit omgevingsrecht zijn de zogenaamde 'grote lawaaimakers' opgesomd. Nijsen Granico is een inrichting in de zin van categorie 9.1 onder e en categorie 28.4 onder c, sub 1. Deze categorieën staan niet vermeld bij de eerdergenoemde 'grote lawaaimakers'.

Conclusie:

De zienswijze is ongegrond.

Ad. 15.

De door reclamant genoemde 'doorkijk' is inherent aan de wettelijke eis (artikel 3.1, tweede lid Wet ruimtelijke ordening) dat een planperiode van een bestemmingsplan tien jaar bestrijkt. 'Alleen' de maximale ruimtelijke mogelijkheden van het onderhavig bestemmingsplan zijn onderzocht en getoetst aan de eis van een 'goede ruimtelijke ordening'. Dat is dus een ander uitgangspunt dan de situatie die in de milieuvergunning is bekeken.

Conclusie:

De zienswijze is ongegrond.

Ad. 16.

Zoals in paragraaf 5.6 van de toelichting van het bestemmingsplan is verwoord, neemt het aantal vervoersbewegingen met de uitbreiding van Nijsen Granico niet tot nauwelijks toe. De werkzaamheden op het bedrijfsterrein blijven immers hetzelfde maar vinden na de uitbreiding binnen plaats, in plaats van in de open lucht.

De inrichting van de omliggende wegen is zodanig dat het aantal vervoersbewegingen zonder problemen verwerkt kan worden.

Conclusie:

De zienswijze is ongegrond.

Ad. 17.

De financiële uitvoerbaarheid is niet in het geding. Er is namelijk voor het onderhavig bestemmingsplan een anterieure overeenkomst ondertekend.

Conclusie:

De zienswijze is ongegrond.

Ad. 18.

Ten aanzien van de vrees van reclamant voor een waardedaling van zijn woning, bestaat er geen grond voor de verwachting dat, zo al sprake zou zijn van waardedaling, die zodanig zal zijn dat bij de afweging van de belangen hieraan een groter gewicht toegekend moet worden dan aan de belangen die met de realisering van het plan aan de orde zijn.

Conclusie:

De zienswijze is ongegrond.

Hoofdstuk 3   Vervolg procedure

Vaststelling van het bestemmingsplan door de gemeenteraad is voorzien op 11 september 2012. Aangezien zienswijze 1 aanleiding geeft om het bestemmingsplan gewijzigd vast te stellen, mag de bekendmaking van het besluit tot vaststelling pas zes weken na de vaststelling plaatsvinden.

De VROM-inspectie en de Provincie Limburg hebben de gemeenten echter laten weten hiervan af te willen wijken, indien hierom expliciet wordt verzocht en er geen rijks- of provinciaal belang in het geding is. Dit zou de procedure bespoedigen. Het vaststellingsbesluit zal de dag na de gemeenteraadsvergadering via elektronische weg naar de VROM-inspectie en Gedeputeerde Staten van Limburg worden verzonden, waarna zij zo spoedig mogelijk zullen beslissen op het verzoek.

Als het vaststellingsbesluit is gepubliceerd, wordt het bestemmingsplan zes weken ter inzage gelegd en staat het besluit open voor beroep. Het bestemmingsplan treedt in werking daags na afloop van de beroepstermijn (tenzij er tijdens deze termijn een verzoek om voorlopige voorziening wordt ingediend).

Venray, 11 juni 2011